

Kromě svěží pleti a kávově hnědých očí má také dvě krásné děti, které přivedla na svět, a které se na fotografii tisknou k její blondřaté hřívě, která jakoby připomínala ohon komety. Směje se tam také muž, kterého předtím měla, ale už ho nemá, nejspíš ho musela ztratit někde mezi papírováním a mezi těmi všemi sezeními. Anebo ji ztratil on, když šel hledat lásku jinam, jak tomu ostatně bývá i v těch nejlepších rodinách. Ale to, co Marysa vidí v mé tváři, ji přiměje k tomu, aby svoje děti milovala ještě více, hluboce a navždy, a to jí ze srdce přeju.

Řekl bych, že to není zas tak úplný nesmysl, ta věčná a hluboká láska. Přinejmenším alespoň posloužím jako zdroj inspirace něčemu, co je větší než já, a někomu, kdo je starší než já. Bude to moje vyznamenání za statečnost, které si přišpendlím na husí kůži. To není zas tak strašné na kluka, co díky dusíkatému yperitu a pochutnávání si na cyklofosfamidech v padesátimiligramových pilulkách skončil neplodný.

Stylově vyrovnané, volíte poměrně spisovný jazyk, kultivovaný, může být

I „monnaie de singe“ máte věcnější, než je ten obraz, ale správně

poznámky promyšlené, strukturované

hezké, A-B